

не, да ся справи, та да ся приготоуи за новы мѣсячины. А что ще бѣде, кога майка-та отъ своиъ волюъ поиска да побръка тоя редъ или даже да го спре? Что ще бѣде ако земе да не насилны лѣкове за да оттыка силно-то притичяне на кръвть въ грѣды-ты и така отнеме на дѣте-то най-здравѣ-тѣ и найестественѣ-тѣ хранѣ? Такъво нѣчто може ли да бѣде безъ врѣдъ за здравие-то? Никакъ! Ако туримъ мѣкы-ты на еднѣ женѣ, която дои, успорядъ съ врѣда и накость-тѣ на майкѣ, която не дои, или ако сръщнемъ, та разгледамы изобщо какъво добыва една-та и какъво друга-та, то безъ да ся подвоимъ щемъ намѣримъ, че повече и по̀добрѣ сполучва която дои. Майка-та и да прѣтегли болкы и несгоды кога да задои, ако е разбрана, мирна, трыѣлива и мила, ако умѣе да ся подложи на новы-ты обстоятелства и материнскы жрътвы, то тя наистинѣ ще може да ся надѣе на всицкы радости, съ каквыто е благословена една честита майка. Освѣнъ това много майкы никога не бывать толкова здравы, колкото въ врѣме, доклѣ доять; тогава сѣ и по̀хубавы, по̀веселы, по̀ведры; тогава и членове-ти имъ сѣ по̀обли и лице-то имъ цвѣти. А что да кажемъ, ако си помислымъ само за тѣхны-ты радости? Има ли за еднѣ майкѣ по̀хубавѣ, по̀голѣмѣ наградѣ отъ колкото да гяда какъ и расте и вирѣе дѣте-то на грѣды-ты и? Кой да опише всицко, что усеща майци сръдце, кога подава тя на чядо-то си нѣнкѣ?

А какъ быва то докрай инакъ у майкѣ, която легкоумно си зарѣже длѣжности-ты! Замине ли добрѣ тряска-та отъ млѣко-то, (а то всекога не быва така), такъва майка има да ся бои еще